

SLOVO STAROSTY

Milí sousedé, vážení Železnorudští,

listopadové vydání Železnorudského zpravodaje bychom mohli nazvat téměř speciálem. Dominuje mu totiž téma, které smutně symbolizovalo naše město po desítky let. Jde o budovu bývalé kavárny a cukrárny Espresso. Mnozí z Vás si ještě pamatují, jak tam chodívali na zákusky a kávu. Mladší generace však dospívaly už jen vedle stále více a více chátrající ruiny, která hyzdila samotné centrum Železné Rudy. Dlouhá léta se nikomu nepodařilo tento neutěšený stav napravit. Překážkou byly složité majetkové poměry. Samotná budova byla v soukromých rukou, pozemky pod ní naopak patřily státu. Konkrétně je spravovalo Ředitelství silnic a dálnic (ŘSD), které jej v minulosti získalo od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových (ÚZSVM).

Již před volbami jsme slíbili, že situaci vyřešíme a místo ohyzdné ruiny vybudujeme důstojné náměstí. Když jsme zhruba před dvěma lety uzavřeli současnou koalici a převzali správu města, začali jsme na splnění tohoto zásadního slibu okamžitě pracovat na všech frontách.

Na základě intenzivní komunikace s majitelem budovy bývalého Espresso vznikla dohoda o možné směně budovy bývalého Espresso za městskou ubytovnu v č. p. 6. Nechali jsme tak vyhotovit znalecké posudky na budovu Espresso a právě budovu ubytovny v č. p. 6 soudním znalcem. Pro město šlo o velmi výhodnou směnu, protože se nám nejen otevřela cesta k získání pozemků a vybudování náměstí, ale současně jsme také vyřešili budoucnost ubytovny, která byla v žalostném technickém stavu a její oprava by vyžadovala investici možná až v řádech desítek milionů korun. Je však třeba také zdůraznit, že nikdo z obyvatel ubytovny nezůstal bez dostupné možnosti dalšího bydlení. To byla podmínka města od samého začátku vyjednávání, jiná varianta nepřicházela v úvahu.

Teprve po zápisu budovy Espresso v katastru nemovitostí na město bylo možné začít usilovat o pozemky státu. Jelikož ŘSD nemělo zákonnou možnost převést pozemky pod Espresso přímo ve prospěch města, podařilo se dohodnout, že pozemek navrátí ÚZSVM. S tímto úřadem jsme současně vyjednali, že jej prodá městu za nejnižší možnou cenu. Bezúplatně se nám mezitím podařilo získat pozemky pod chodníkem, zbytek náměstí byl oceněn na 630 tis.

Pokračování ze strany 1

Následně jsme začali shánět a vyřizovat veškerá potřebná povolení, abychom mohli budovu zbourat a na jejím místě vybudovat veřejné prostranství, naše nové náměstí. Vzhledem k okolnostem a z pohledu zdravého rozumu šlo často až o překvapivě složitá jednání. Úřední šiml se ukázal jako obtížný protivník i v tomto případě, kde veřejný zájem snad už nemůže být větší. Klacků jsme po cestě našli pod nohama opravdu dost. Nejvíce mrzí, že některé byly házeny zcela úmyslně lidmi, dokonce i z řad současných zastupitelů, kteří si na rozdíl od drtivé většiny obyvatel i pravidelných návštěvníků Železnorudska úspěšné dotažení tohoto projektu nepřáli. Naštěstí ale škarohlíd neuspěl. Zvítězil veřejný zájem a hlavně Železná Ruda a vy všichni, kteří jste naopak pomáhali a drželi palce, čehož si obrovsky vážíme. Právě vaše podpora nám dodávala energii k dalším jednáním a nedovolila nám polevit. Výsledkem bylo, že se povedlo získat poslední kulaté razítko od Ministerstva životního prostředí, a nakonec i demoliční výměr.

Potom už jsme na nic nečekali. Jak jste si určitě všimli, díky skvělému nasazení všech pracovníků zmizela ruina, která hyzdila centrum Rudy několik desítek let, a to doslova před očima během pár hodin. Bylo odvezeno 676 tun suti, 246 tun betonu, 55 tun dřeva

a 25 tun komunálního odpadu. Naopak bylo na místo přivezeno 246 tun ornice, takže je prostor doslova k nepoznání. Máme obrovskou radost ze záplavy pozitivních ohlasů, podle nichž jde již nyní o neskutečnou proměnu k lepšímu.

Pochopitelně ale ještě nekončíme, toto je stav dočasný. V budoucnu plánujeme realizaci projektu, díky němuž vznikne příjemné veřejné prostranství, které bude součástí našeho nového náměstí. Ještě je před námi hodně práce, ale zvládneme ji.

A stejně tak, doufejme, zvládneme společně i boj s pandemií koronaviru. Všichni si nepochybně přejeme, aby se naše životy mohly co nejdříve vrátit do normálních kolejí, abychom se třeba i na našem novém náměstí mohli v budoucnu opět potkávat, relaxovat, diskutovat a užívat si hezčí Železnou Rudu.

V minulé zimní sezóně jsme na Železnorudsku zavedli poprvé SkiBUS. Slibovali jsme si od této nové služby, která je běžná ve významných horských střediscích, úlevu pro parkoviště u ski areálů, snížení dopravy v celé oblasti a zvýšení komfortu pro návštěvníky i místní obyvatele. Doprava byla samozřejmě zdarma a bylo ji možné využít nejen pro pohodlné navštívení lyžařských areálů, ale třeba k vyvezení na běžkařské okruhy, nebo jen pro přepravu mezi Špičákem a Železnou Rudou. Po zhodnocení

Pokračování na straně 3

Dokončení ze strany 2

minulé zimní sezóny, kdy byl SkiBUS vnímán velmi pozitivně jak návštěvníky, tak vámi občany, jsme se rozhodli jeho linku zříditi i v letošní zimní sezóně. Ze všech oslovených lyžařských areálů se rozhodly ty nejvýznamnější finančně podpořit provoz SkiBUSu, jehož trasa bude navíc prodloužena až na Hojsovu Stráž, čímž ji opět více zatraktivní pro turisty a zlepši dostupnost i pro její obyvatele.

Máme radost, že v návaznosti na úpravu legislativy GDPR (ochrana osobních údajů) se nám podařilo obnovit tradici narozeninových gratulací. A proto již v průběhu tohoto měsíce zahájíme blahopřání vedení města všem, kteří oslaví významné životní jubileum.

Pokud chcete být aktuálně informováni o dění v Železné Rudě, sledujte oficiální facebookové stránky města (www.facebook.com/mesto-ZeleznaRuda). Zároveň prosím pamatujte, že v případě potřeby se na nás můžete kdykoli obrátit na mail: starosta@zeleznaruda.cz nebo mistostarosta@zeleznaruda.cz, nebo na telefon: 724 181 624. Jsme zde pro Vás.

S úctou a přáním všeho dobrého,

*Filip Smola, starosta města,
Petr Najman a Filip Brož, místostarostové
foto – město ŽR*

Informace z radnice

Dva roky v čele železnorudské radnice

Čas letí jako voda. Už jsou to dva roky, co se s kolegy v koalici snažíme zvelebovat Železnorudsko. Není to, zejména z finančních důvodů, procházka růžovou zahradou. Město jsme na konci roku 2018 převzali s prázdnou kasou, na jaře letošního roku navíc přišla pandemie koronaviru, kvůli které se příjmy města propadly o desítky procent. Ale nestěžujeme si. Snažíme shánět peníze a dělat s omezenými prostředky maximum možného. Nikdo učený z nebe nespádl, určitě děláme i chyby, ale můžu s čistým svědomím prohlásit, že do práce dáváme veškerou energii i srdce. Proto zamrzí, když nás bývalý starosta Michal Šnebergr opakovaně označuje za neschopné populisty. S jeho názorem logicky nesouhlasím, ale zároveň mě inspiroval k tomu, abych Vám ukázal, na čem jsme poslední dva roky pracovali. Posuďte sami, zda s jeho názory souhlasíte vy.

V normálních časech bych s Vámi všechno osobně prodiskutoval na pravidelném setkání s občany. Ale jelikož se kvůli pandemii nyní bohužel potkávat nemůžeme, činím tak alespoň prostřednictvím tohoto článku.

Níže si můžete projít seznam dvaceti nejvýznamnějších projektů, které jsme v uplynulých 24 měsících vedle celé řady drobnějších věcí sami realizovali, dokončili rozpracované po minulém vedení, podíleli se na nich, nebo na ně sháněli finanční prostředky. Sami prosím posuďte, zda je to málo, nebo třeba i dost. Buďte prosím upřímní. Váš názor mne opravdu zajímá. Stejně jako veškeré žádosti, náměty a tipy, na co bychom se měli zaměřit v měsících příštích.

Přehled realizovaných akcí 2019-2020:

- 1) Zbourání bývalého Espresso, příprava na nové náměstí.
- 2) Realizace spodní části náměstí, rekultivace parku za kostelem, nové veřejné osvětlení.
- 3) Realizace silničního průtahu „Železná Ruda – SEVER“, včetně chodníků, nového vodovodu, veřejného osvětlení a povrchu v ulici Lyžařská.
- 4) Realizace průtahu v Alžbětíně včetně okružní křižovatky za bývalou celníci.
- 5) Zbourání nebezpečné ruiny (azbest) bývalé kotelny v Šumavské ulici.
- 6) Realizace nové Hasičské zbrojnice a stanice.
- 7) Obnova vozového parku města, nový školní mikrobús pro svoz dětí, nové auto pro Městskou policii a elektromobil pro Městský úřad (dotace) a vůz pro technika vodohospodářské infrastruktury.
- 8) Realizace parkovacího zálivu u základní a mateřské školy.
- 9) Zprovoznění mobilního rozhlasu a dalších informačních a komunikačních kanálů.
- 10) Zavedení tzv. chodníkového programu v rámci rozpočtu města, např. chodník Špičácká (částečně z dotace), chodník před Espresso a Městským úřadem.

- 11) Opravy místních komunikací (vč. oprav nově pořízeným infra-setem), např. za bytovkami v Hojsově Stráži, v ulici Pancířská, Sportovní, u bývalé mateřské školy, v ulici Krátká (vše hrazeno částečně ze získaných dotací).
- 12) Realizace nové části kanalizace v Hojsově Stráži za více než 5 milionů korun (částečně z dotace).
- 13) Přestěhování Městské policie do nově vybudované služebny.
- 14) Zavedení SKI BUSu, v nadcházející sezóně poprvé až na Hojsovu Stráž.
- 15) Vybudování nového dětského hřiště pro mateřskou školu.
- 16) Projekt knihovny na autobusových zastávkách
- 17) Rozvoj a rozšíření aktivit Návštěvnického centra, nově se zaměřením na místní občany (kino a letní kino, debaty s občany, přednáškové akce).
- 18) Průběžná údržba a rozvoj vodohospodářské infrastruktury.
- 19) Zavedení nových služeb a péče pro občany v souvislosti s pandemií COVID – 19 (rozvoje obědů, distribuce ochranných pomůcek).
- 20) Budování laviček vlastní výroby z kůrovcového dřeva.

Budu Vám všem velmi vděčný za zpětnou vazbu a rovněž podněty do budoucna. Zasílejte je prosím jako obvykle na starosta@zeleznaruda.cz.

S úctou a s díky

Filip Smola, starosta města

INFO

Vážení spoluobčané, pokud dojde k poruše veřejného osvětlení, nebo jeho poškození, informujte prosím vedoucího služeb a elektrikáře města, pana Františka Kurce, na tel: 725 089 443

*Není smrti tam, kde byl život naplněn prací,
láskou a obětavostí.
Čas můj, vzpomínka zůstává.*

Dne 29. října nás navždy opustila, ve věku nedožitých 88 narozenin,

paní Marie Antošová,
rodačka ze Železné Rudy.

**Budeme s úctou vzpomínat.
Vedení města Železná Ruda**

Zprávičky ze školky

I v této nelehké době se ve třídě Broučků podařilo zrealizovat zajímavé vzdělávací aktivity i s netradičním materiálem. Měsíc říjen jsme zahájili návštěvou pana fotografa. Barevný podzim se nabízel k hrám a činnostem ve třídě i při vycházkách do lesa. Sběr přírodnin jsme využili v různých aktivitách – pohybových, jazykových, hudebních, pracovních i pro rozvíjení tvořivého myšlení, předmatematických představ aj. Touto cestou bychom chtěli poděkovat rodičům Lukáška K. za poskytnutí velké dýně k vydlabání, několika dýní okrasných a halloweenských perniček pro děti.

Troufám si tvrdit, že pro třídu Čmeláci je osoba paní asistentky pedagoga Klárky pravým požehnáním. Její zpracování Dětské jógy je fascinující, děti samy cvičení a relaxaci požadují zahrnout do denního režimu. Další přidanou hodnotou je, že se děti nenásilně setkávají s anglickým jazykem. Děkujeme za svěží vítr, který k nám prostřednictvím její osoby zavál.

Ani Sluníčka neodolala barevným darům přírody – z výletů do kraje si děti přinášely listy a plody. Pak nechaly pracovat fantazii a vznikala zajímavá umělecká díla. Spoustu kreativity též využily děti i paní učitelky na přípravu Halloweenu – výzdoba třídy, kostýmy, občerstvení. Velký dík patří i rodičům, kteří se na oslavě podíleli pomocí. Děti si svátek opravdu užily.

Nemalou radost nám činí naše nové hřiště – každý den se něco mění. Právě vzniká nový plot.

Vážíme si dáreků pro děti od pana Josefa Havlíčka – děkujeme.

A ještě pár perliček z každodenního života :-):

- „Děti, jak se jmenuje strom, na kterém rostou šišky?“ „Šiškovník“
- „Děti, jak se jmenuje noční pták.....dělá hůůů?“ „Hůhynka“
- zobecňování: „Děti, Jaroušek dostal od maminky tatranku, bonbóny, čokoládu...Jaroušek má ...“ „Moc hodnou maminku!“

Za MŠ zapsala Hana Königová

Foto archiv MŠ

Čmeláci

Broučci

ŘEDITELSKÝ ŠUPLÍK

Poděkování z Plzně za balónkovou radost

O vypuštění balónkového vzkazu z 21. ZŠ v Plzni jsme informovali v minulém čísle ŽZ, a také o odpovědi žáků naší základní školy. A nyní pro vás máme pokračování, které nám předal ředitel ZŠ v Železně Rudě, pan Ctirad drahorád. Rádi jej zprostředkujeme i našim čtenářům.

„Přání, že někdo balónky se vzkazem objeví, se stalo skutečností. Doputovaly vzduchem až na samý okraj republiky, přesněji na Špičák na Šumavě, kde je na své zahradě objevil tatínek dvou žáků ze 3. a 5. třídy Základní školy Karla Klostermanna v Železně Rudě. Díky nim, 5. třída a její paní učitelce vznikla úžasná odpověď, která nás všechny, žáky, pedagogy a zaměstnance 21. ZŠ v Plzni, nesmírně potěšila a dojala. Naše balónky přiletěly z Plzně vzduchem, ale úžasný železnorudský dopis s balónky vyrobenými z kartonu, na kterých jsou nalepeny obrázky zajímavých a krásných míst městečka, jeho okolí a šumavské přírody, přijel poštou. Moc děkujeme za fotografie žáků 3. a 5. třídy i s našimi nalezenými balónky. Zdravíme oba sourozence a jejich tatínka, který vzkaz našel a společně ho přinesli do školy. Zvláště pak chceme poděkovat paní učitelce, která nad nálezem nemávla rukou, ale i s dětmi se pustila do vytvoření odpovědi. Věnovala čas tomu, aby žáky vedla k navazování hezkých vztahů mezi lidmi, k schopnosti udělat někomu druhému radost. A to je něco, co není v dnešní uspěchané době úplně běžné. Za to jí patří naše uznání. Přejeme Základní škole Karla Klostermanna v Železně Rudě hodně úspěchů ve školní práci. Ať má hodně takových pedagogů „srdcařů“, jako je zcela určitě paní učitelka 5. třídy, a šikovných, vnitřních, a milých žáků, jako jsou ti, kteří se podíleli na dopise pro naši školu „oslavenkyni“ – 21. ZŠ v Plzni. Teď už víme, že na Šumavě máme nové kamarády a přátele. A patří to i obráceně.“ Žáci a pedagogové 21. ZŠ Plzeň.

Ctirad Drahorád, ředitel školy

Sluníčka

Městská knihovna Železná Ruda

Už máte dárek k Vánocům? A co třeba knihu? Myslím, že pod žádným stromečkem by alespoň jedna neměla chybět. V dnešní době jsou omezené možnosti nákupu, proto nabízím možnost zakoupit knihu z pohodlí domova. Je to jednoduché. Navštivte internetovou stránku **knihazknihovny.cz**, vyberte z opravdu velkého výběru knih, včetně těch nejčerstvějších noviněk z knižního trhu, vložte Vámi vybrané zboží do košíku a nezapomeňte označit jako „**Místo dodání – Městskou knihovnu Železná Ruda**“. Pak už stačí jen zaplatit a počkat, než knihy přijdou do knihovny. Knihy si pak zdarma vyzvednete v knihovně, nebo Vám budou z knihovny doručeny až domů, na všem se spolu domluvíme. To vše zdarma a rychle.

Upozorňuji, že na internetových stránkách knihazknihovny.cz je možné zakoupit nejen knihy, ale i omalovánky, hračky a spoustu dalších věcí.

Abychom nenechávali věci na poslední chvíli, prosím o objednání nejpozději do konce měsíce, tedy do 30. 11. 2020! Všechny Vaše objednávky budou uloženy na knihovnickém

Knih jako dárek k Vánocům

účtu, založeném tímto portálem. Samozřejmě pod číslem objednávky, ne pod Vaším jménem. Vše je anonymní, knihy se vydávají na základě kódu pro vyzvednutí. Náhled na společnou objednávku slouží pouze pro přehlednost a pro informovanost knihovny, že splňuje limit pro objednání veškerého zboží.

Na začátku měsíce října v knihovně proběhla metodická návštěva z Klatov. Byl odvezen stávající výměnný soubor a jeho místo nahradil soubor nový, čítající 80 knih pro Vaši potěchu. Taková výměna funguje s Městskou knihovnou Klatovy několikrát do roka. Klatovská knihovna tímto způsobem vypomáhá menším knihovnám, které si nemohou dovolit nákup většího množství knih. Tím také obohacuje stávající knižní fond dané knihovny. Městská knihovna Železná Ruda této služby využívá pravidelně, nové knihy se totiž hodí vždy.

Kromě výměnného souboru byly dovezeny i knihy z projektu Česká knihovna, do kterého se naše knihovna zapojila. O finanční výši a počtu knih jsem Vás již v jednom z předchozích zpravodajů informovala. 20 knih už je tedy v knihovně a čeká na své čtenáře. Jedná se o knihy např. od autorů Otčenáška, Březinové či Krolupperové. Jsou to většinou knihy pro děti, snad mi tentokrát dospělí čtenáři promínou. Ale i pro ně mám spoustu noviněk, objed-

naných právě z portálu knihazknihovny.cz, jen upraveného speciálně pro knihovny. Poslední objednávka knih do knihovny tohoto roku se uskuteční právě s tou Vaší, vánoční objednávkou knih, tedy na konci měsíce listopadu. Pokud máte nějaká přání, co by v knihovně nemělo chybět, opět se prosím obraťte na e-mailovou adresu knihovny, ráda Vám Vaše přání splním.

Na konci října proběhl také první rozvoz knih. Čtenářům, kteří napsali na knihovnický e-mail svá přání, byly 27. 10. 2020 knihy doručeny až k jejich dveřím. Počasí nám moc nepřeje a pandemická situace už vůbec ne, lidé jsou doma, proto mi přišlo užitečné tuto službu zprovoznit. Pokud knihovna zůstane zavřena i nadále, kdykoli si knihy můžete objednat. A pokud to zdraví a okolnosti dovolí, určitě Vám budou knihy doručeny.

Uvidíme, jak se daná situace bude vyvíjet dál. Pokud se knihovny otevrou, bude vše probíhat normálně, pokud bude muset být zavřeno, pište svá přání do e-mailu a individuálně se domluvíme. Platí to i v případě, že děti budou potřebovat knihy na povinnou četbu. Vždy je nějaká cesta domluvy.

Příjemné podzimní dny a pevné zdraví přeje

Aneta Šárka Soukupová,
knihovnice

Mikulášská nadílka s kynology

Základní kynologická organizace Železná Ruda
Vás srdečně zve
dne 5.12.2020 od 17.00h
Na Mikulášskou nadílku s opékáním buřtů
v areálu ZKO
Každé zúčastněné dítě po odříkání básničky
obdrží balíček dobrot. Punč pro děti zdarma.
Pro dospělé svařák, grog.

PRODEJ NOVÝCH KNIH

**ZDARMA OSOBNÍ ODBĚR
VE VAŠÍ KNIHOVNĚ**

PRO KAŽDOU OBJEDNÁVKU V JAKÉKOLIV HODNOTĚ

KNIHA Z KNIHOVNY.cz

www.knihazknihovny.cz

Smuteční vzpomínka **Maruška Antošová**

Její život byl skutečně nevšední, plný zvratů, radostí, těžkostí, trpkých i smutných okamžiků, ale na rozdíl od nás všechno překonávala díky své vitalitě, pracovitosti a také naději, která pramenila z její upřímné víry v Boha.

Vzpomínám na krásný a čistý pohled jejích modrých očí, když jsme proti sobě sedávaly v kuchyni, pojídaly šterc a při tom Maruška neúnavně vyprávěla o různých peripetiích svého života. A v těch chvílích jsem si uvědomovala, že pouhá desetina z toho by mě s velkou pravděpodobností přiváděla k beznaději a zoufalství. Ta odolnost vůči nepřízním všeho druhu s ní šla ruku v ruce už od dob jejího dětství. O tom

vypovídají drobné epizody, kdy musela čelit různým protivenstvím, ústrkům, krivdám a byla nucena leccos zařizovat i namísto dospělých. O tom si však můžeme přečíst v knize paní L. Ch. Kopecké Domorodka z šumavského pohraničí.

Ale s jedním příběhem nás Maruška seznámila teprve nedávno. Asi před čtyřmi roky jsme spolu byly na mši sv. u kapličky na Suchých studánkách.

Jako desetiletou ji tam maminka přivedla do jednoho statku a se selkou dojednala, že děvče bude každý den vyhánět a pást krávy výměnou za nějaká vajíčka, mouku a pod. Byla válka, muži na vojně, a tak každou pomoc selky tehdy vítaly. Selka hospodařila se dvěma mladými dcerami, práce měly nad hlavu, a tak s malou Maruškou se nikdo moc nebavil. Však také byla celý den sama na pastvě. Ráno dostala kousek chleba a trochu mléka. Potom hlídala stádo kráv právě u té zmíněné kapličky

a hlad zaháněla lesními plody. Večer dobytek přihnala do statku, snědla chléb, vypila mléko a šla spát. Není divu, že se tam Maruška necítila dobře, stýskalo se jí po mamince a v této tísně se ta dětská dušička každý den uchylovala k modlitbě u kapličky a úpěnlivě v slzách prosila Pannu Marii, aby si pro ni maminka přišla. A když jednou spatřila maminku přicházet dříve, než bylo domluveno, zaplavila ji obrovská radost a také vděčnost za to, že její modlitby byly vyslyšeny a ještě ten den se s maminkou vrátila domů.

A nyní už je Maruščina duše v nebeském domově, a nám zůstávají vzpomínky i vděčnost, že jsme kousek cesty životem mohli jít s ní a poznat v ní člověka radostného, přejícího a velkorysého.

Odpočinutí věčné dej jí, Pane, a světlo věčné at' jí svítí. Amen.

Za farní společenství - Lidmila Kováčová

S Bohem Maruško,...

Opustila nás naše Maruška Antošová, zhasly už svíčky, které jsme jí zapálili na cestu k nebeské bráně. Zůstane však trvalá vzpomínka na vzácnou ženu, na všechno, čím obohatila náš život - protože srdce nehasnou... A je nás mnoho v tomto údolí, kteří na ni budou s láskou a vděčností vzpomínat pe zbytek svých životů.

Neměla to v životě vůbec lehké, poznala stinné i tragické stránky života i jeho radosti. Prožila pády i vzlety a svou mimořádnou vnitřní silou dokázala překonat mnoho překážek. Přestože těch stinných stránek bylo hlavně v mládí víc. Jako rodem Němka to v nepříliš přátelském českém prostředí po válce to neměla snadné. Přesto, že těch stinných stránek bylo mnoho, zůstala vždy neochvějně optimistkou a s laskavostí sobě vlastní se snažila každému bez rozdílu národnosti, náboženství, sociální situace vždy pomoci. A navíc si uměla své lidi "srovnat" ať to byli žáci, nadřízení nebo sousedé a "srovnat" je v míru a ve prospěch věci. A to je velmi vzácná vlastnost - do je dar.

Mnoho péče, lásky, úsilí věnovala především své rodině, kterou si cenila nade všechno. Ale ona měla vlastně rodinu bez hranic - neustále se k ní vděčně hlásil bývalí žáci, sousedé, známí. A ona si pro každého našla chvíli času...

Nesmírné úsilí věnovala péči o činnost Klubu zdravotně postižených v Železné Rudě. Vždy opakovala svoje životní krédo: "játo dělám pro lidi!" A toto svoje krédo plnila i s ubývajícími životními silami. Dokázala tuto organizaci pevně k velmi aktivní činnosti. Tak obohatila život všem členům této organizace. Ať už to byly výlety po blízké i vzdálenější Šumavě, do zahraničí, do divadel, pravidelná přátelská setkání nebo lázeňské pobyty. Účastníci budou na tyto akce "za hranice všedních dnů" dlouho vzpomínat!

Přesto, že jsme ji mohli považovat z mnoha důvodů za šumavskou "Železnou Lady", zvláště když uvážíme kolik-i zdravotních - problémů překonávala, přišel den, který jí vyrazil z ruky maršálskou hůl... Nezbyvá nám, než se smířit se skutečností, že už nám velet nebude. Ale měli bychom nést její odkaz dál a dokonce s optimismem a humorem, který měla tak ráda a cítila jej celý život.

Mnozí z nás - spolu s ní - věříme, že se znovu setká se svými milovanými především Teďíkem a Vladimírem a nezištně nám ostatním rezervuje místo v této dobré společnosti, v tom nadpozemském klubu.

Zůstane navždy Osobností tohoto údolí a my pozůstali jí vžíváme čest a uctíváme ve svém srdci a myslí trvalou vzpomínku na vzácnou a ušlechtilou ženu! Odešla velká šumavská vlastenka...

Milá Maruško buď sbehem a na shledanou...

Špičák, 31.10.2020

Kája Řeháková
Kája Řeháková

Redakce Železnorudského Zpravodaje se připojuje ke kondolenci a věnuje vzpomínku paní Marii Antošové, vážené občance, oceněné osobnosti Železné Rudy, ctěné sousedce a přispěvatelce Železnorudského Zpravodaje.

„Žádná smrt nemůže být zlá, které předchází život dobrý.“

Miloš Kopecký

Milí přátelé, susedé, čtenáři,

kdo mě znáte, tak jistě víte, jak moc miluji psaní. Je doslova součástí mé identity a toho, čím a kým jsem. Vlastně si nepamatuji den, kdy bych nechtěl být spisovatelem nebo na den, kdy jsem opustil rodný dům bez něčeho, na co lze psát. Před tři čtvrtě rokem jsem vydal svou druhou knihu, ač tomu sám pořád nemohu uvěřit. Je to jako nedávno, kdy jsem nevědomky pracoval na své první knize. Stále před sebou vidím to školní pódium, kterému jsem věnoval jen pár rychlých pohledů, jenž mě chvilkami rozptylovaly od psaní. Byl jsem tenkrát ještě žákem základní školy. A nevěděl jsem, co se děje.

Co se stalo po roce? Vydal jsem svou prvotinu. Neustále si pamatuji na ten pocit, když dorazila velká krabice a v ní mé knížky. Stejně tak si pamatuji chladné prosincové dny ve vlaku z Klatov, kdy jsem stejně jako předtím psal něco, co jsem nečekal, že bude někdo číst. Pak... jednoho dne, když jsem se vrátil ze školy, byla tam další krabice. Větší krabice. A v ní má druhá kniha.

V obojím případě to byl tak zvláštní pocit držet v rukou něco, co jsem vytvořil jako své vyjádření, jako něco stvořené pro radost lidem. Ať už jsem kdy cokoliv napsal, nikdy jsem to

nepsal s úmyslem, že to spatří světlo světa v tišné podobě. Vždy jsem si opakoval, že to skončí jen v šuplíku mezi stovkou popsaných papírů a sešity přetékajícími textem. Během svého psaní jsem se setkal s různými názory: byli tu tací, co mi záviděli, ti, co chtěli mého talentu využít, ti, co ani nevěděli, co vlastně dělám. Mezi nimi byli tací, co si mysleli, že píšu pro slávu, pro peníze nebo kdo ví pro co ještě. Ale víte co? Já psal pro sebe a pro lidi. Psaní pro mě bylo osvobozením. A nepsal bych, kdyby mě nehnal snad nějaký démon, kterého nevidím. Démon, který pronásleduje každého z nás spisovatelů.

Ovšem nesmím jen křivdit. Na své cestě psaním jsem nepotkal jen hrozné lidi. Za to, kde teď jsem, vděčím spoustě lidem. Tak samozřejmě nejvíce své rodině, to je bez pochyb. U nich se mi dostávalo vždy největší podpory. Dále také patří velké díky našemu panu starostovi Filipovi Smolovi. Bez jeho pomoci společně s vedením ekonomického odboru by se druhá knížka na svět nedostala. Další velké díky bych chtěl věnovat svým přátelům a lidem, co mi v mnohém pomohli: své místní úžasné kamarádce s hudebním nadáním, stejně úžasným kamarádkám z Klatov a Kdyně, skvělé třídní

učitelce, co jsem měl na druhém stupni základní školy, učitelům a učitelkám ze střední školy v Horažďovicích, nadanému kreslíři a malíři z Dlouhé Vsi, kterého mám tu čest zvat přítelem a nesmím zapomenout ani na dvě neuvěřitelné ženy z Javorné, které mne od počátku podporovaly. A poslední ohromné díky patří vám-mým čtenářům. Všem moc děkuji za velkou podporu, kterou mi poskytuje a pomáháte mi se hýbat dál. Bez vás bych nejspíš dávno pero odklidil do šuplíku a již ho více nevyložil na stůl. Děkuji za to, že díky Vám mohu dělat to, co tak moc miluji.

Příběh o vzniku mé druhé knížky a možnost objednání naleznete na adrese www.spisovatelovo-imaginarium.cz *Karel Bachroň*

Internet zdarma pro občany Železné Rudy, vč. řešení IPTV

Město Železná Ruda Ruda.NET s.r.o. přináší její obyvatelům města možnost bezplatného připojení přes Wi-Fi k internetu. Pokud nemáte žádné připojení, jste občanem s trvalým bydlištěm ve městě Železná Ruda a postačí vám základní rychlost 2Mb/s, je toto ideální volba. Jedná se o připojení bez jakéhokoliv měsíčního paušálu. Jediný poplatek, který je nutno zaplatit, je za samotnou instalaci, tedy za poskytnutí přijímače a jeho montáž. Je také možné využít vlastní zařízení, pokud nějaké vlastníte a je kompatibilní. Čím více zájemců o připojení se najde v jednom domě, tím menší bude instalační poplatek za jedno připojení. Základní přenosová rychlost, která je zdarma, může být za zvýhodněný měsíční paušál navýšena až na 300Mb/s vč. IPTV za 199,- Kč/měs.

S naší službou IPTV Vám vyřešíme přechod na DVB-T2 vysílání. Nabízíme TV vysílání přes internet pro běžné televizní přístroje, tzv. IPTV. Výhodou služby je garantovaná kvalita přes naši vlastní vysílací síť, služba je navíc dostupná přes Internet kdykoli a kdekoliv v EU. S Tarifem „Sledování TV Základ“ v ceně 199,- měsíčně můžete sledovat 84 programů, z toho 56 v HD kvalitě. IPTV nabízíme k našemu placenému internetu Zdarma nebo s akční slevou 65 %, tedy IPTV od 69,- Kč/měs.

Možnosti připojení a další podrobnosti Vám sdělí zástupce Ruda.Net s.r.o. na telefonu 374 442 442 nebo je získáte na webu www.zruda.net.

Aleš Toman

**Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost**

Sociální služby pomáhající v tíživých životních situacích občanům na Klatovsku

Každý z nás se může dostat do tíživé životní situace, ve které si nebude umět pomoci sám a ani s podporou rodiny. Může se jednat například o ztrátu bydlení či zaměstnání, dluhy, které nedokážeme splácet, problematickou rodinnou situaci nebo sníženou soběstačnost v péči o sebe či domácnost. V těchto situacích je důležité mít přístup k účinné a odborné pomoci především v podobě dostupných a efektivně fungujících služeb. Správné nastavení těchto služeb je věcí všech obyvatel regionu, kteří se tohoto procesu mohou účastnit prostřednictvím komunitního plánování sociálních služeb, které na Klatovsku probíhá od června 2020 do května 2022.

Komunitní plánování dává občanům možnost aktivně se zapojit do rozhodování o tom, jaké sociální služby budou v regionu dostupné. Jde tedy nejen o zjišťování toho, co obyvatelé obcí těchto regionů trápí, jaké služby jim scházejí, jaké jsou v současné době nedostatečné, ale také o navrhování reálných a konkrétních řešení daných problémů.

Aktuálně se mohou občané vyjádřit ke kvalitě života a sociální problematice v regionu prostřednictvím ankety „Jak se Vám žije na Klatovsku?“, která probíhá do 30.11.2020. Anketní listky budou v říjnu distribuovány občanům do poštovních schránek. Vyplněné listky je možné odevzdávat do poštovních schránek obecních úřadů nebo na obecních úřadech či je vhodit do sběrného boxu v Informačním centru v Klatovech (Videňská ul. 66, vchod z náměstí). Anketu je možné také vyplnit elektronicky online z webu města Klatovy (www.klatovy.cz), záložka Komunitní plánování. Výstupy z ankety budou využity při plánování rozvoje sociálních služeb v regionu. Její vyplnění tedy přispěje ke zvýšení kvality a dostupnosti sociálních a návazných služeb v regionu.

Projekt, který je financován z prostředků ESF a státního rozpočtu České republiky v rámci Operačního programu Zaměstnanost, realizuje Centrum pro komunitní práci západní Čechy v partnerství s městem Klatovy a je pokračováním procesu zahájeného v regionu již v roce 2006.

Bližší informace o komunitním plánování a pořádaných akcích jsou k dispozici na výše uvedené webové stránce města Klatovy nebo u koordinátorky Veroniky Marouškové, DiS., z Centra pro komunitní práci západní Čechy, tel. 607 027 926, e-mail: veronika.marouskova@cpkp.cz. Děkujeme Vám, že pomáháte rozvíjet sociální služby v regionu, kde žijete!

Veronika Maroušková, manažerka projektů

STŘÍPKY Z HISTORIE ŠUMAVY

Z KRONIKY ZHŮŘSKÉ ŠKOLY – část druhá

Když se druhý den ráno pan učitel Vondrášek probudil v bytě místního správního komisaře, ani teplo v místnosti ho nenaladilo k veselějším myšlenkám.

„Studené ráno 10. února potažené mokrým sněhem mě přilákalo do školy. Procházím studenou a vlhkou chodbou se špinavou dlažbou a s různým harampádím. Tak tady je třída. Přivítaly mě jen bílé studené zdi a stará kamna. Smířiv se s osudem, vydávám se na další prohlídku. Byt – prázdný, stejný obrázek. A ostatní místnosti se lišily od svých druhů jen svým obsahem a ještě hrubším šatem. Stará, rozbitá kamna, hromada německých knih, rozbité lavice, nepotřebné boty, prach a špína, opálka se slámou, roztrhaný obraz Führerův – to byla ta krása.

A než jsem se nasýtil pohledem a uspokojil formálním výhledem z oken druhého patra na „krásnou Šumavu“, v tu chvíli ponořenou v šedivý závoj pocuchaného příkrovu, zdola již byl ruch. Píseň kartáčů a hadrů, která měla zvelebit zanedbaný schod, špinavou lavici a k nepoznání podlahu. Byly to většinou matky dětí – reemigrantky.“

První a velice nepřijemný dojem v něm zanechala ta mokrá a studená zima pronikající až do morku kostí. Vždyť ta mu znepríjemňovala celou cestu do Zhůří. Nyní si všimá jiného jevu ve svém novém působišti a z jeho dalších jeho slov a řádků lehce vnímáme hudební vzdělání pana učitele.

„Druhý nepěkný zjev či dojem, který se přimaloval k té zimě, nepořádku, nespokojenosti, byli reemigranti. Již jejich zvláštní, jakoby disharmonická řeč, postrádající české zpěvnosti, chudá tónem, prosycena jednoduchostí, nemelodickým spádem, jakoby rozleptaným několika nářečími – maďarský, slovenský prvek i cosi německého probíhá rychlou tou řečí, promíchanou posuňky, křikem a šplícháním vody. Divná řeč, zvláštní, cosi zamlženého v ní leželo.

Rodiny reemigrantů, které částečně osídlily obec Zhůří, přišly ponejvíce z Rumunska a terminologicky je možno označit jako Slovany z Rumunska, protože jejich řeč částečně nese příbuznost jazyka slovanského. O minulosti jejich života je těžko něco konkrétního podat, protože sami se o své minulosti neradi zmiňují. Ale přece v podstatě lze říci, že jejich stupeň životního minima sinusoidou klesl hluboko pod mínus. Dospěli byli ponejvíce zemědělci a lesní dělníci, jejichž symbolem života byl alkohol.

A k tomu nutno poznamenat, že tragické následky tohoto nazírání se nejvíce odrážejí v dětech samých. Ty musely sloužit, a proto nechodily do školy.

„Na čto čítat a písať, to nepotrebnó,“ říkají z nich mnozí.

Jim stačil denní tok povzbuzujícího a degenetujícího nápoje, veliký počet dětí, které by záhy mohly pracovat – a myslím, že již nic víc.

Duševní a hmotná bída, chudost, jednoduchost, celková pracovní neschopnost, vzájemná řevnivost, svádící k hrozně lži a krádeži.

Děti musí pracovat (uklízet dobytek, děvčata mýt podlahu,...) – a za to často dostávají veliké a hrozné bití. Rodina čítá 5 – 11 dětí i více, místo pro ně není, a tak (děti) odpočívají v noci na tvrdé lavici, v zimě pak v jeslích (v chlévě), aby se trochu zahřály.

Kam směřuje jejich život? Vytrhali mravní kodex a zpřetrhali nitky kultury 20. století.

Realistický pohled na nové obyvatele Zhůří naplňoval pana učitele pesimismem, ten se však později začíná naplňovat nadějí ve změnu k lepšímu až při vlastní práci s dětmi.

O prvních žácích zhůřské školy z pera pana učitele Slavomíra Vondráška zase přistě.

Lidmila Kováčsová

Konec jedné etapy. Mohutná hydraulika nemilosrdně porcuje bývalé Espresso na kusy. Po pár hodinách není po ruině ani památka.

Mikuláš, čert a anděl

**Chcete Vaše dítko trochu vystrašit, vychovat a spočítat mu jeho hříchy?
Nebo naopak jej pochválit za jeho chování v uplynulém roce?**

Můžete si domluvit jistý příchod Mikuláše, čerta a anděla na Špičáku a v Železně Rudě v sobotu 5.12.2020.

Napište na email broz@zeleznaruda.cz, že máte zájem aby k Vám tato trojice přišla a také adresu kam, a to nejpozději do 1.12.2020, ať čert ví, jak velký pytel na zlobivé děti si má připravit.

Čas jejich návštěvy bude upřesněn a potvrzen na základě zájmu nejpozději 2.12.2020.

(Ale pozor, nestihnou být všude, takže kdo dřív nahlásí, tam přijdou)

Z českého dobového tisku

Z ráje šumavského – díl třetí

ČAS, dne 22. 10. 1908

Tato třetí část je částí závěrečnou uvedeného článku, který byl otištěn v deníku ČAS, skupiny Kaizl-Kramář-Masaryk, tzv. realistické strany. První číslo vyšlo v r. 1886. Deník byl kolportován v celé rakousko-uherské říši, v Bosně a Hercegovině. Josef Blau (1872-1960), byl významný sudetoněmecký národopisec, učitel v Dešenicích, Orlovicích, Staré Lhotě a naposledy v Nýrsku, v jeho rodišti, kde bydlel vedle známého sudetoněmeckého spisovatele Hanse Watzlika (1876-1967).

J. Blau byl ženatý se sestrou chodského hudebního skladatele Jindřicha Jindřicha (1876-1967); v době války přeložil do němčiny knihu katolického kněze Jindřicha Šimona Bára (1869-1925) „Jan Cimbura (1908)“.

Nýrsko (Neuern) bylo před válkou velmi známé obchodováním s peřím a ovčí vlnou. Wilhelm Eckstein v r. 1895 sem přemístil z Vídně brusírnu optického skla; dnes je to Okula Nýrsko. Fma Joss & Löwenstein kolem r. 1885 založila v Nýrsku pobočku na výrobu prádla. Obchod se dřevem provozoval Karl Jetter, pilu Zikmund Brent aj. Synagogy v blízkém okolí se nacházely v Nýrsku a v Dešenicích. V r. 1938 židé tvořili 10 % tamního obyvatelstva. Cikorka, cikorie, pražený, drcený kořen čekanky, byl bezkofeinovou náhražkou zrnkové kávy v době války. První česká výroba Cikorie vznikla v Mochtíně u Klatov, v r. 1804. Alumnové jsou chovanci, studenti alumnátu - semináře, tedy seminaristé.

Velikými propagátory velkoněmectví v Nýrsku jsou i zdejší židé, kteří zmocnili se všeho průmyslu i obchodu; ba i advokáti (Bloch a Singer) jsou židé. V Nýrsku právě lze pozorovati, jak za vlády nacionálních šovinistů upadá blahobyt domácího obyvatelstva. O tom svědčí úpadek domácích živností, zánik staré proslulé koželužny, domácí elektrárna sotva drží se nad vodou, starý domácí obchod s peřím dostal se do rukou židovských.

Nové závody průmyslové všechny založeny a vedeny jsou od židů (továrny na prádlo, na optická skla, na cikorii). Nacionálním fanatismem trpí i vlastní lidé domácí. Majitel elektrárny, čistokrevný Němec starého domácího rodu, když učiněna mu byla nabídka koupě prostřednictvím Živnostenské banky, terorizován tak, že zmařen mu výhodný prodej závodu, jimž mohl zachránití ostatní majetek svůj a své četné rodiny.

Patrně myšlenka nacionální bude zachráněna, až podnik dražbou dostane se do rukou nacionála židovského nebo podnikatele zahraničního. Rozvojem židovského velkopřůmyslu vzrůstá se v městě hnutí antisemitské, živěným stykem domácího obyvatelstva s Vídní.

Židovští továrníci a jich personál horují pro myšlenku všenněmeckou a přátelé jich nepozorují, že rozvoj industrie domácí přivádí do města příliv dělnictva českého, v němž při příští tuhé organizaci dostane se Nýrsku nezdolnější a nebezpečnější menšina, než bývali někdy osamělí živnostníci čeští, kteří brzo asimilovali ke svému okolí.

Fanatismus národní zaslepuje vášnivě všenněmce, že i jinak nedbají hmotného prospěchu domácího lidu. Proč přes založení spořitelny v Nýrsku potřební obyvatelé domácí i okolní utíkají se k ústavům českým v Klatovech, v Plzni a v Praze?

Kdyby zrak jejich byl vášní méně zaslepen, pozorovali by s hrůzou úžasný vzrůst sousedního velkostatku Hohenzollernského, jenž jako moloch zmocnil se jmění okolních velkostatkářů a někdejších svobodníků a zrovna číhá na poslední zbytky někdy rozsáhlé državy selské.

Jaký prospěch má německý lid z velkého rozvoje knížecího majetku hohenzollernského – jen těžkou práci konají tu dřevorubci, chudí domácí, často dědicům zaniklých statků selských, milostivě vyhrazeno sbíratí houby a jiné plodiny lesní. Poučné byly by číslice, kolik čistého užítku z lesního hospodářství hohenzollernského v Pošumaví plyne do Sigmaringen a jaký nepatrný peníz zůstane v zemi exploátované.

Jaká je péče vůdců všenněmeckých o blaho německého lidu pošumavského, vysvítá zvláště jasně z nedbalosti o výchovu dorostu německého duchovenstva, jež by pečovalo o duchovní potřeby zdejšího lidu německého. Chudý a strádání plný život venkovských kněží v krajinách hornatých patrně nevábí mladou inteligenci německou, která dnes vzdělání svého hledá ne v Klatovech a Domažlicích, kde někdy přiučila se jazyku českému, ale na německých gymnasiích v Plzni, v Prachaticích a v Budějovicích a pilně se vyhýbá semináři budějovickému, kde by jinak zajisté byla vítána.

Ani z německé říše, z Bavor nebo z Porýní, nepřicházejí alumnové němečtí jako do semináře pražského nebo litoměřického: nevábí jich hory šumavské a obtížný život duchovních správců. Pro ten hodí se již nenávidění jinak Čechové, synové chudších končin Klatovska a Domažlicka. V Eisensteině P. Kaplický, známý básnickými pokusy jako Jaromír Chod a v Nýrsku staříček P. Kubernát, oba někdejší studenti klatovští, oblíbeni jsou a váženi od domácího lidu a nedostupní hněvu a zášti místních nacionálů.

Sympatickou osobností jest učitel p. Josef Blau, autor studie o obchodu s peřím v Nýrsku a příspěvku k dějinám města Nýrsku; působením svým na venkovské škole ve Freihölsen pod Baireckem podobá se našemu Švehlovi ve Starém Táboře a snad pro nedostatek fanatismu vzdálen je města Nýrška, jehož dějinám tak rád věnuje každou svou prázdnou chvíli. Z ráje pošumavského fanatismem vášnivých všenněmců má být vyloučen a vypuzen násilně všecken živel český, který v končině té původně býval domovem. Vždyť kraj tento kolonizován byl původně osadníky slovanskými, jak svědčí názvy domácích osad Petrovice, Bystřice, Dešenice, Nýrsko. Zde rozkládal se majetek staré šlechty české pánů z Riesenberka, z Janovic, z Dobře aj.

V Nýrsku nejstarší zvon s českým nápisem z počátku XVI. století pamatuje na český ráz města, které vzniklo z někdejší stráže pohraničních Chodů. Matriky, knihy městské zde i v Hartmanicích jsou ryze české. Teprve za hrozného úpadku národa českého v době protireformace v XVII. století změněn tento kraj, takže český živel utrpěl ztráty nenávratné. Němečtí horalé pošumavští, čtenářstvu českému známi z románů Klostermannových, jsou lid bodrý, zbožný, pokojný, který v srdci svém nezní záští proti svým sousedům českým. V pohraničních městech Strážovicích, Janovicích, Čachrově v hostincích přátelsky tý-

Pokračování na straně 10

Nýrsko - náměstí, č.p. 81

Dokončení ze strany 9

kají se se svými sousedy českými, hovor plyne česky i německy, hosté obojího jazyka vítají se navzájem, připíjejí si apod. Jak jinak uvítán bývá český host v hostinci nýrském, např. U Bablerů, kam rádi zapadají našinci. Od přítomných nacionálů namnoze židovského typu bývá zahrnován potupnými poznámkami o jazyku českém a zrovna vyhledává se příležitost, aby vyprovokován byl spor, v němž by snad osvědčila se padná pěst německá.

A čím ohrožuje český živel zněmčené území pošumavské? Je tím upírem, který vysává síly celého kraje horského jako kníž. velkostatek hohenzollernský nebo nenáviděný lidem domácí živel židovský, který ovládá všecken obchod a průmysl zdejší?

Skromný je požadavek českého živlu, aby ve staré vlasti své na zněmčeném území pošumavském mohl žiti svým způsobem a byl bezpečen svým životem a statkem. Všeliké výstřelky odmítáme. Odmítáme demoralisaci, která by se dala lákáním a vábením dětí německých do škol českých, jak houfně se děje ve školách německých. Odmítáme a zavrhuje všechny plané demonstrace, jimiž by zbytečně a nerovně vážně dráždil se domácí lid německý.

Tak událo se někdy v Železné Rudě demonstrativním výletem k založení české knihovny výpravou, kterou nebyla založena knihovna, která již dříve existovala a způsobenou bouří přeloženo několik českých zřízenců železničních ze Železné Rudy; takže více bylo z toho škody než užitku.

Josef Růžička, Plzeň

Foto – archiv MKH, Nýrsko

SPORT

Loučení s prázdninami u kynologů

Kynologický klub uspořádal 22. 8. 2020 sranda závod - loučení s prázdninami pro děti. Mrzelo nás, že nikdo z dětí nedorazil, tak si kynologové udělali hezké odpoledne. Nastoupilo 11 psůvů se 16 psy. Soutěžilo se na čas a každý si odnesl diplom a maličkost pro sebe i pro pejska.

1. Tomáš Mišek – Barney
2. Petra Uldrychová – Tiffany
3. Renča Neumannová – Aida
4. Jiří Mařík – Atos

*Renata Neumannová,
Kynologický klub Železná Ruda*

Rooseveltova 7, Plzeň
Klostermannovo náměstí,
Železná Ruda

!! Rozvoz Kebabu !!

OBJEDNÁVEJTE KEBAB V ŽELEZNÉ RUDĚ ONLINE NA: top-kebab.cz

Jede, jede poštovský panáček

Je pátek 28. prosince přestupného roku 1928. V restauraci u Prokopa na Špičáku u okna sedí proti sobě manželé Kafkovi (Václav a Anna). Venku drobně sněží a příjemné chvílky v teple vylepšuje právě přinesená káva od číšníka. Václavovi po pravé ruce na stole leží pohlednice, na které je pohled na lyžaře jdoucí k Juránkově chatě, které vyfotil Max. Jonák. Okolní stromy jsou zasněžené a mrazem sevřené do tajemných tvarů, které vůbec nepřipomínají mohutné smrčky. „Vybrali jsme krásný pohled“, sděluje Anička Václavovi. A zároveň se rukou natáhne pro pohlednici, otočí ji a spíš pro sebe čte: „Vážený pane řediteli! Přejeme Vám do Nového roku plné zdraví, pokračování ve Vaší velezáslužné činnosti, děkujeme vřele za vše, co jste vykonal pro náš spolek, a prosíme o pozdravení Vaší ctěné paní“. Podepsáni Václav a Anna Kafkovi.

Adresátem je pan Petr Jenkl, ředitel Ústřední sociální pojišťovny Praha-Karlín. Na poštovní známce je podobizna T. G. Masaryka, prezidenta Československa. Manželé Kafkovi v předvečerním čase odcházejí od hotelu k poště na Špičáku, která se nachází asi necelých 250 metrů pod Prokopem. Začalo hustě sněžit, zavěšení do sebe došli k poště. Ta je již zavřena. Vhazují pohlednici do poštovní schránky na budově pošty s myšlenkou, že snad ke konci roku pohled dojde do Prahy. Zhoršující se chumelenice je přinutí vrátit se na hotel Prokop, kde jsou ubytováni a oslaví zde Silvestra a Nový rok. Na delší procházku před večerí to již nebylo.

Následujícího dne je pohlednice i s ostatními poštovními úředníkem vyjmuta ze schránky a ve vytopené místnosti poštovní kanceláře orazítkována. Kulaté razítko o průměru 3 cm má v horním oblouku název pošty v češtině „ŠPIČÁK“ a v dolním oblouku název pošty v němčině „SPITZBERG“; uprostřed datum 29. XII. 1928. Nic neobvyklého, klasická práce poštovního úředníka, která se zde dělá již 36 let. Tisíce a tisíce pohlednic a dopisů putovalo z této poš-

ty do celé tehdy desetileté republiky, některé i do dalších zemí Evropy a možná i za oceány. Adresátům jistě udělaly radost, neboť je jejich nejbližší či kamarádi nebo zaměstnanci posílali ze svých návštěv této části Šumavy a mnozí vyjadřovali na nich své zážitky, které tu prožili. Pošta na Špičáku přežila obě světové války a sloužila určitě do roku 1992. Nevím, v kterém roce svoji činnost ukončila. Dnes je bourána po více než 128 letech - smutné, co?

Historie pošt na Šumavě je víc než zajímavá. Právě tyto pošty spojovaly nejdlejší kouty Šumavy se světem a nelze upřít, že zvyšovaly vážnost obce.

Ve starých průvodcích najdeme označení: hostinec - škola - pošta. A v těchto místech to znamenalo, že obec nepatří mezi ty, kde „lišky dávají dobrou noc“.

Ve vývoji poštovních služeb zjistíme čtyři základní období zakládání poštovních úřadů. Sledování je velmi zajímavé, protože někdy se názvy pošt měnily. Například pošta Ferchenhaid založena r. 1902 nese od roku 1948 nový název Borová Lada. Řada německých názvů pošt se vznikem Československa většinou zůstala a přibýly k nim názvy české. Po roce 1948 však všechny německé názvy z označení pošt zmizelo. Některé pošty však zanikly. V roce 1950 byla uzavřena pošta v Černé na Šumavě (založena 1868), Zhůří, uzavřena k 30. 11. 1947 (založena 1901), Hůrka zrušena 30. 4. 1952 (založena 1886), Knížecí Pláně zrušena 1946 (založena 1902) a Zvonková zrušena 1951 (založena 1871).

Zrušení těchto pošt souviselo se vznikem pohraničního pásma po roce 1950, v kterém nebyl zájem, aby zde stál jakýkoliv objekt. A navíc zrušené pošty byly současně s obcemi nacházející se v blízkosti hranic zbourány.

První etapu vzniku poštovních úřadů lze ohraničit datem do roku 1851. Patří mezi ně především pošty větších měst: Klatovy (1831),

Sušice, Vimperk (1838), Prachatice (1840), Český Krumlov, Nýrsko (1844), ale i menších míst: Kašperské Hory, Hostouň (1850) a Horní Planá (1851).

Druhá etapa přinesla zakládání pošt v tehdy významnějších střediscích státní správy. Jednalo se o období let 1860 - 1880. Tehdy v oblasti Šumavy vznikla celá řada pošt. Čachrov (1861), Volary (1865), Hořice na Šumavě (1868), Hartmanice, Hojsova Stráž, Horní Vltavice, Strážov, Velhartice, Záblatí, Zdikov a Želnavá (1869), České Žleby, Zvonková (1871), Dolní Vltavice, Stará Dlouhá Ves a Prášíly (1872). V následujících letech už nebyl počet pošt tak velký. V roce 1873 otevřeli poštovní úřad v Hošticích, v Petrovicích v roce 1874 a v roce 1876 v Srní.

Do třetí etapy spadají poštovní úřady otevřené na sklonku 19. století a časové období lze uzavřít začátkem první světové války. Byly to tyto pošty: Lenora a Stachy (1883), Hůrka (1886), Špičák a Běšiny (1892) a Železná Ruda (1896).

Čtvrtou etapou lze označit období po 2. světové válce, a to období do roku 1980, kdy nestačilo prosté označení města. Český Krumlov měl od roku 1973 Český Krumlov 1 a od roku 1975 Český Krumlov 2. Klatovy měly čtyři pošty, Sušice tři. Sušická trojka z roku 1980 byla v tehdejší době nejmladší šumavskou poštou. Opačně se zase vyvíjelo označení pošt v Železném Rudě, kde od roku 1896 existovaly dvě pošty. Teprve od roku 1947 je zde jedna pošta.

Tak to je jen na okraj k zajímavostem pošt na Šumavě. Určitě by bylo více informací o tom, kdo tam sloužil, jak dlouho a co vše tam zažil. Bádání je to však časově náročné a tak je ponechám vám čtenářům, kterou poštu si vyberete a obohatíte její historii i pro ostatní.

V dnešní době jsou nám doklady služeb pošt, počínaje před známkovými dopisy, přes doporučené zásilky, až třeba k poštám zaniklým či z okupovaných území či razítkem poštovních úřadů dokladem nejen filatelistickým, nýbrž obecně historickým. Někdo se možná nad tímto sdělením pozastaví, někdo pousměje, jiní budou historii poštovníctví brát za okrajovou.

Kdyby... Kdyby většina z nás v minulosti, ale i dnes, nevyužívala služeb pošt a to i přes současné mobilní telefony a počítače. Ruku na srdce, je vám lhostejné, když ve vaší poštovní schránce kromě obálek od bank, telefonních operátorů či pojišťoven, najdete krásný pohled či dopis s ručně psanou adresou a hezkou poštovní známkou. Nechávám na vás.

Pokud někdo z vás vlastní starou pohlednici z Železnorudska a na její druhé straně je ručně psaný text s razítkem pošty Špičáku-Spitzbergu, máte doma památku na poštu, která již neexistuje. Z textu na zadní straně si můžete vymyslet příběh, tak jako já jsem si představoval příběh manželů Kafkových.

Hodně zážitků s pohlednicemi Šumavy a historií pošt vám přeje

Václav Vetyška,
Nýrsko

ITC informuje

I v současném období, kdy infocentrum musí být s ohledem na vládní nařízení zavřeně pro veřejnost, nezahálíme a snažíme se tento čas co nejvíce využít. Plánované akce na měsíc říjen a listopad jsme bohužel museli zrušit nebo odložit, ale doufáme, že o ně nepřijdete. Na slibované výstavě starých fotografií Železnorudska intenzivně pracujeme a věříme, že vám ji budeme moci brzy představit. Totéž samozřejmě platí o plánovaném SWAP bazaru. Jakmile se situace rozvolní a budeme moci tyto akce uspořádat, budeme vás včas informovat na našich stránkách, na facebooku i formou plakátků.

Nyní se pilně připravujeme na zimní sezónu a nadcházející advent. Pokračujeme v přípravě nových letáků, které budou mít zcela jiný desing s ohledem na nové logo, které vám bylo představeno na Železnorudských slavnostech. Hotové jsou první dva letáky – „Zajímavosti a historie“ a „Nevlídne počasí: Nevadí!“, které si již teď můžete prohlédnout na našich stránkách.

A samozřejmě... Vánoční Ježíškova pošta, jejíž „kancelář“ v našem centru začne fungovat už od začátku prosince, aby mohla včas orazítovat všechna vánoční přání. Posílat můžete přání, dopisy i pohlednice, ale nezapomeňte přiložit ofrankovanou obálku se zpáteční adresou. A aby k vám potvrzená přání dorazila nazpět včas, zašlete je, prosím, nejpozději do 18. 12. Pokud situace dovolí a centrum bude opět otevřeno pro veřejnost, můžete přáníčka samozřejmě donést osobně až do 22. prosince.

Zároveň věříme, že se v této nelehké době budeme moci sejít 29. 11. u železnorudského kostela při rozsvěcování vánočního stromu, abychom společně oslavili nadcházející advent. Jak bude setkání probíhat, to závisí na vládních nařízeních. O připravované akci vás budeme opět včas informovat.

Ivana Vybíralová, Barbora Kučeravá, ITC Železná Ruda

Vážení čtenáři,

chtěl bych tímto věnovat ještě jednu vzpomínku a zmínit jednu z životních etap paní Marie Antošové, která nás již navždy opustila.

Sloužím na Obvodním oddělení Policie ČR Železná Ruda již 29 let a za tu dobu se řešilo nespočet případů, při kterých bylo zapotřebí tlumočení z německého jazyka do českého a naopak. Chci tím říci, že za tu dobu nás paní Antošová s žádostí o tlumočení nikdy neodmítla. Vzpomínám si, že spíše naopak ji mrzelo, když nějaký případ, třeba z důvodu její nepřítomnosti propásla, protože její denní program byl někdy opravdu nabitý a dohonit tuto energickou ženu, bylo i nad naše síly. Vzpomínáme si, jak nám šetřila pracovní postupy, neboť už znala všechny druhy našich úředních poučení pachatelů a podezřelých a odcitovala jim jejich práva a povinnosti nazpaměť. A s jistým úsměvem si vzpomínáme, když se jí pachatel německé národnosti doznal ke svým činům, neboť se vzhledem k jejímu dialektu domníval, že jde o bavorskou státní zástupkyni.

Paní Antošová, budete těžko nahraditelná a my nezapomeneme a děkujeme. Čest Vaší památce.

npor. Bc. Bedřich Karl
a kolektiv OO PČR Železná Ruda